

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/121/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010393
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3816010393.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7. decembra 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného

T. S. ,

nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom T. nad A. č. XXX, okr. F., t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č. k. 1Nt/14/2016-33 zo dňa 19.10.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/162/2010-395 zo dňa 16.12.2010 bol odsúdený T. S. uznaný vinným zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., § 295 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. pod dolnú hranicu trestnej sadzby (7 rokov), vo výmere 4 roky a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne mu bol uložený trest prepadnutia vecí a ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 1Nt/14/2016-33 zo dňa 19.10.2016 bol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v tejto trestnej veci podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení bolo napadnuté sťažnosťou odsúdeného. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že rozhodnutie okresného súdu je nedôvodné, pretože tento pri vynesení rozsudku sp. zn. 3T 162/2010 dňa 16.12.2010 ignoroval výsledky znaleckého posudku č. 121/2010 a jeho doplnok č. 309/2010, čím hrubo porušil zákon a neprávom ho odsúdil na trest odňatia slobody a psychiatrickú liečbu. Žiadal preto, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a povolil obnovu konania.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu, by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že všetky skutočnosti namietané odsúdeným, vrátane znaleckých posudkov boli súdom rozhodujúcim v jeho trestnej veci známe a pri svojom rozhodovaní ich zohľadnili. Nejde teda o žiadne nové skutočnosti, ktoré by v čase rozhodovania neboli súdom známe a ktoré by vyšli najavo až neskôr, preto nie sú takého charakteru, ako to predpokladá a vyžaduje ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. Napokon odsúdený v pôvodnom konaní dal pred súdom prvého stupňa vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, z ktorého dôvodu sa vykonávalo dokazovanie len k výroku o treste a ten bol následne odsúdenému uložený, ako už bolo uvedené podstatne pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá mu hrozila. Súd prvého stupňa sa v napadnutom uznesení dostatočne zaoberal dôvodmi, pre ktoré návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol a krajský súd si ich v celom rozsahu osvojil a stotožnil sa s nimi.

Z uvedených dôvodov potom krajský súd námietky uvedené v sťažnosti odsúdeného voči tomuto uzneseniu nepovažoval za dôvodné a podanú sťažnosť následne podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.